NORAKSTS
Lieta Nr.A420700110
1-0139-12/19

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2012.gada 16.maijā

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese A.Kovaļevska,

piedaloties pieteicējam *V.K.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *V.K.* pieteikumu par Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes 2010.gada 2.jūlija lēmuma Nr.D57/10-6/1401 (administratīvā pārkāpuma protokols – paziņojums Nr.D57108207815) atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] *V.K.* sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols - paziņojums Nr.D57108207815 par to, ka transportlīdzeklis BMW ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* 2010.gada 26.maijā pulkst.11.00 bija novietots stāvēšanai Rīgā, Kungu ielā pretī Kalēju ielas 2.namam, tādējādi neievērojot Latvijas Republikas Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 ,,Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk arī – Ceļu satiksmes noteikumi) 135.6.apakšpunkta prasības. Pieteicējs saukts pie administratīvās atbildības, pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī - LAPK) 149.^{10}panta piektās daļas 8.punktu, un viņam piemērots naudas sods 30 latu apmērā.

[2] Nepiekrītot administratīvā pārkāpuma protokolam – paziņojumam Nr.D57108207815, pieteicējs to apstrīdēja. Ar Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes (turpmāk arī – Iestāde) 2010.gada 2.jūlija lēmumu Nr.D57/10-6/1401 (turpmāk arī – Lēmums) atstāts negrozīts apstrīdētais lēmums.

Lēmums pamatots ar šādiem apsvērumiem.

[2.1] Pārkāpuma vietā un brīdī uzņemtās fotogrāfijas apliecina, ka transportlīdzeklis BMW ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* ir novietots, pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu 135.6.apakšpunktu. Pārkāpumu pierāda arī administratīvā pārkāpuma protokols.

[2.2] Izvērtējot lietā esošos materiālus, konstatējams, ka pieteicēja vadītais transportlīdzeklis atradās dzīvojamā zonā (ceļa zīmes Nr.528 „Dzīvojamā zona" ir uzstādītas pie visām iebrauktuvēm Vecrīgā). Tātad pieteicējs ir pārkāpis arī Ceļu satiksmes noteikumu 155.punktu.

Kā izriet no Ceļu satiksmes noteikumu 13.nodaļas, tās normu mērķis ir radīt dzīvojamās zonās vidi, kas labvēlīga gājējiem un velosipēdu vadītājiem. Tādēļ arī ierobežota automašīnu novietošana šajās zonās, izveidojot tam speciāli paredzētas stāvvietas un dodot iespēju gājējiem un velosipēdu vadītājiem pārvietoties pa ietvēm un brauktuvi visā tās platumā. Minētais norādīts arī Administratīvās rajona tiesas 2009.gada 29.maija spriedumā lietā Nr.A42496708.

[2.3] Par LAPK 149.^{10}panta piektās daļas pārkāpumu ir paredzēts tikai viens soda veids un apmērs – Ls 30,00 - , līdz ar to nav izvērtējams soda samērīgums.

[2.4] Vienlaikus ar Lēmumu izlabota pārrakstīšanās kļūda administratīvā pārkāpuma protokolā – paziņojumā Nr.D57108207815 attiecībā uz pārkāpuma vietas adresi, proti, pārkāpums izdarīts Kungu ielā pretī Kaļķu ielai 2.

[3] 2010.gada 19.jūlijā Administratīvajā rajona tiesā saņemts *V.K.* pieteikums, kurā lūgts atcelt Lēmumu.

Pieteikums pamatots ar šādiem apsvērumiem.

[3.1] Administratīvā pārkāpuma protokolā - paziņojumā Nr.D57108207815 norādītais, ka transportlīdzeklis bija novietots Rīgā, Kungu ielā pretī namam Kalēju ielā 2, un atradies brauktuvju krustošanās vietā, neatbilst patiesībai. Tādēļ protokolā ietvertie fakti neatbilst lietas apstākļiem, un līdz ar to tas neatbilst normatīvo aktu prasībām.

[3.2] Pārrakstīšanās kļūdas labojums ir nepamatots. Pieteicēja ieskatā tādā gadījumā personai ir iespējams uzlikt sodu par pārkāpumu, kas nemaz nav ticis izdarīts, un neatkarīgi no administratīvā pārkāpuma protokolā konstatētā uzliktais sods tiks atzīts par pamatotu, lai gan tiešu pierādījumu tam nebūs. Pieteicējs uzskata, ka labojamas ir gramatiskas vai matemātiska aprēķina kļūdas, nevis tādas, kas skar administratīvajā aktā norādītus (nepatiesus) faktiskos apstākļus. Pārkāpuma izdarīšanas vietas adresei ir būtiska nozīme lietas izspriešanā, jo no tās ir atkarīgs, vai vispār ir konstatējams administratīvā pārkāpuma fakts.

[3.3] Pat, ja naudas sods būtu uzlikts par to, ka transportlīdzeklis bija novietots stāvēšanai Kungu un Kaļķu ielas krustošanās vietā, Lēmums tāpat būtu atceļams.

[3.3.1] Iebraucot Vecrīgas teritorijā, šī teritorija ir apzīmēta ar 528.ceļa zīmi „Dzīvojamā zona", līdz ar to uz šo teritoriju attiecas Ceļu satiksmes noteikumu 155.punkts. Novietojot transportlīdzekli stāvēšanai tādā teritorijā, kura ir apzīmēta ar 528.ceļa zīmi „Dzīvojamā zona", ir jāvadās no Ceļu satiksmes noteikumu 155.punkta, jo konkrētajā gadījumā šī ir speciālā tiesību norma attiecībā pret Ceļu satiksmes noteikumu 128.-137.punktu.

[3.3.2] Transportlīdzeklis bija novietots stāvēšanai atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumu 155.punktam - vietā, kur tas netraucē gājēju pārvietošanos vai citu transporta līdzekļu braukšanu. Turklāt uz konkrēto ceļa posmu neattiecas ceļa zīmes, kas aizliegtu vai ierobežotu transportlīdzekļiem apstāties vai stāvēt, kā arī transportlīdzeklis netraucēja brīvi pārredzēt krustojumu un tam garām varēja brīvi pārvietoties citi transporta līdzekļi, gājēji vai velosipēdisti. Inspektors vispār nav vērtējis, vai transportlīdzeklis bija novietots stāvēšanai atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumu 155.punktam.

[3.3.3] Ir nepamatots un nav pierādīts Lēmumā minētais, ka ir pārkāpts Ceļu satiksmes noteikumu 155.punkts. Iestāde minēto tiesību normu ir tulkojusi sašaurināti, uzskatot, ka tās mērķis ir radīt dzīvojamās zonās vidi, kas labvēlīga tieši gājējiem un velosipēdu vadītājiem, automašīnu vadītājiem savus transporta līdzekļus atļaujot novietot tikai speciāli tam izveidotās vietās. Pieteicēja ieskatā norādītā tiesību norma pieļauj automašīnu vadītājiem savus transporta līdzekļus dzīvojamās zonās novietot faktiski jebkurā vietā, un vienīgais priekšnoteikums ir tāds, lai novietotais transportlīdzeklis netraucētu pārvietoties gājējiem, velosipēdistiem un citiem transporta līdzekļiem. Lēmumā un administratīvā pārkāpuma protokolā nav atsauces uz lietas apstākļiem vai pierādījumiem, kas apliecinātu, ka transportlīdzeklis traucēja gājēju pārvietošanos vai citu transporta līdzekļu braukšanu.

[3.3.4] Pieteicējs atsaucas uz līdzīgām lietām Iestādes un tiesu praksē, kur lēmums atcelts (piemēram, uz Administratīvās rajona tiesas 2009.gada 4.decembra spriedumu lietā Nr.A42533908).

[4] 2010.gada 21.septembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts Iestādes paskaidrojums par pieteikumu, kurā Iestāde lūdz to noraidīt. Paskaidrojums pamatots ar Lēmumā ietvertajiem apsvērumiem.

[5] Pieteicējs tiesas sēdē prasījumu uzturēja, atsaucoties uz pieteikumā ietvertajiem argumentiem. Pieteicējs norādīja, ka neatceras, kur tieši bija novietojis transportlīdzekli. Pieteicējs arī norādīja, ka viņam ir zināma Administratīvās apgabaltiesas prakse, kas tiek balstīta uz Konvenciju par ceļu satiksmi un nolīgumu, kas šo konvenciju papildina. Pieteicējs uzskata šo praksi par nepareizu, jo atbilstoši Konvencijai, dzīvojamā zonā drīkst stāvēt tikai stāvvietā, līdz ar to dzīvojamā zonā nav pamata piemērot vispārīgos noteikumus par stāvēšanu.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, pārbaudījusi lietas materiālus, noklausījusies procesa dalībnieku paskaidrojumus un izvērtējusi pierādījumus to kopsakarībā, atzīst, ka pieteikumu ir jānoraida.

[7] No Lēmuma izriet, ka pieteicējs ir sodīts par LAPK 149.^{10}panta piektās daļas 8.punktā paredzēto pārkāpumu. Šī norma paredz atbildību par stāvēšanu brauktuvju krustošanās vietā vai tuvāk par pieciem metriem no šķērsojamās brauktuves malas.

Tiesa konstatē, ka lietā nav strīda par to, ka 2010.gada 26.maijā pulksten 11.00 transportlīdzeklis ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* bija novietots stāvēšanai Vecrīgā - dzīvojamā zonā. Taču lietā ir strīds par to, vai transportlīdzeklis ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* bija novietots stāvēšanai Vecrīgā, Kungu ielā pretī Kaļķu ielai 2. Tāpat lietā ir strīds par to, vai pieteicēju varēja saukt pie administratīvās atbildības, pamatojoties uz LAPK 149.^{10}panta piektās daļas 8.punktu, ja pieteicēja transportlīdzeklis bija novietots stāvēšanai dzīvojamā zonā.

[8] Tiesai vispirms jāpārbauda, vai 2010.gada 26.maijā transportlīdzeklis ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* bija novietots stāvēšanai tieši Vecrīgā, Kungu ielā pretī Kaļķu ielai 2 un vai transportlīdzekļa atrašanās vietas norādi varēja labot kā pārrakstīšanās kļūdu.

Tiesa konstatē, ka lietas materiālos atrodas 2010.gada 26.maijā sastādītais administratīvā pārkāpuma protokols – paziņojums Nr.D57108207815, kurā norādīts, ka 2010.gada 26.maijā pulksten 11.00 transportlīdzeklis BMW ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* bija novietots stāvēšanai Rīgā, Kungu ielā pretī *Kalēju* ielai 2 – brauktuvju krustošanās vietā (*lietas 52.lapa*).

Izvērtējot administratīvā pārkāpuma protokolā – paziņojumā norādīto kopsakarā ar Rīgas kartēs iekļauto informāciju (piemēram, www.rigis.lv), tiesa secina, ka Kalēju ielas 2.nams neatrodas pie Kungu ielas. Līdz ar to tiesas ieskatā Iestāde pamatoti ir atzinusi, ka administratīvā pārkāpuma protokolā – paziņojumā, norādot transportlīdzekļa atrašanās vietu, ir pieļāvusi acīmredzamu pārrakstīšanās kļūdu.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 72.panta pirmo daļu iestāde jebkurā laikā administratīvā akta tekstā var izlabot acīmredzamas pārrakstīšanās vai matemātiskā aprēķina kļūdas, ja tas nemaina lēmuma būtību. Tiesas ieskatā transportlīdzekļa atrašanās vietas norādes labojums konkrētajā gadījumā nemaina lēmuma būtību, jo tā atrašanās vieta bija redzama fotogrāfijā un atrašanās vieta bija Vecrīga – dzīvojamā zona. Tā kā augstāka iestāde apstrīdēšanas kārtībā skata vēlreiz lietu pēc būtības, tad arī augstākai iestādei ir tiesības labot zemākās iestādes pieļautās pārrakstīšanās kļūdas. Līdz ar to Iestādei bija tiesības Lēmumā labot pārrakstīšanās kļūdu.

Izvērtējot to, vai Lēmumā pārrakstīšanās kļūda ir izlabota pareizi, tiesa konstatē, ka transportlīdzekļa atrašanās vieta tika fiksēta fotogrāfijā. Lai arī fotogrāfijā nav redzami ielu nosaukumi, tomēr. izvērtējot fotogrāfijā redzamo kopsakarā ar internetā atrodamajām Kungu ielas un Kaļķu ielas (pie nama Nr.2) krustojuma fotogrāfijām (http://www.1188.lv/karte360/), kā arī balstoties uz dzīvē gūtajiem novērojumiem, tiesai nerodas šaubas par to, ka lietā esošajā fotogrāfijā ir redzams, ka pieteicēja transportlīdzeklis novietots stāvēšanai Vecrīgā, Kungu

ielā pretī Kaļķu ielai 2. Līdz ar to tiesa atzīst, ka ar lietā esošo fotogrāfiju ir pierādīts un Lēmumā ir apmatoti norādīts, ka pieteicēja transportlīdzeklis novietots stāvēšanai Vecrīgā, Kungu ielā pretī Kaļķu ielai 2.

[9] Tā kā tiesa konstatēja, ka pieteicēja transportlīdzeklis 2010.gada 26.maijā bija novietots Rīgā, Kungu ielā pretī Kaļķu ielai 2, tiesai ir jāizvērtē, vai varēja saukt pie administratīvās atbildības, pamatojoties uz LAPK 149.^{10}panta piektās daļas 8.punktu.

[9.1] Šī norma paredz atbildību par stāvēšanu brauktuvju krustošanās vietā vai tuvāk par pieciem metriem no šķērsojamās brauktuves malas. No Lēmuma ir redzams, ka pieteicējs ir sodīts tieši par stāvēšanu brauktuvju krustošanās vietā.

[9.2] Ceļu satiksmes likuma 1.panta 3.punkts noteic, ka ceļš ir jebkura satiksmei izbūvēta teritorija (autoceļš, iela, prospekts, šķērsiela un tamlīdzīgas teritorijas visā platumā, ieskaitot brauktuvi, ietves, nomales, sadalošās joslas un saliņas). Savukārt atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumu 1.8.apakšpunktam brauktuve ir ceļa daļa, kas paredzēta transportlīdzekļu braukšanai. Tātad jēdziens „ceļš" ir plašāks nekā jēdziens „brauktuve". Proti, ar brauktuvi jāsaprot ceļa daļa, neieskaitot ietves, nomales, sadalošās joslas un saliņas, respektīvi, neieskaitot tās vietas, kas nav paredzētas transportlīdzekļu braukšanai.

Ceļu satiksmes noteikumu 1.24.apakšpunkts noteic, ka krustojums ir vieta, kur krustojas, piekļaujas vai atzarojas ceļi vienā līmenī. Krustojums ir norobežots ar iedomātām līnijām, kas savieno brauktuves pretējo malu noapaļojuma sākumu. Tā kā jēdziens „ceļš" sevī ietver arī jēdzienu „brauktuve", tad tiesa secina, ka jēdziens „krustojums" ir plašāks nekā jēdziens „brauktuvju krustošanās vieta", un tas ietver arī jēdzienu „brauktuvju krustošanās vieta". Jēdziens „brauktuvju krustošanās vieta" attiecas tikai uz to ceļu krustošanās daļu, kas paredzēta transportlīdzekļu braukšanai. Savukārt krustojuma teritorijā ietilpst gan brauktuvju krustošanās vieta, gan, piemēram, brauktuvju krustošanās vietai pieguļošās ietves. Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka brauktuvju krustošanās vieta ir vieta, kur krustojas, piekļaujas vai atzarojas brauktuves vienā līmenī un tā ir norobežota ar iedomātām līnijām, kas savieno brauktuves pretējo malu noapaļojuma sākumu.

Kā redzams no lietā esošajām fotogrāfijām, transportlīdzeklis novietots uz Kungu ielas, un tā priekšējā daļa ir pavērsta virzienā uz Kaļķu ielas 2.namu, skarot Kaļķu ielas brauktuvi. Tātad pieteicēja transportlīdzeklis atrodas brauktuvju krustošanās vietā.

[9.3] Taču pieteicējs norāda, ka transportlīdzekļa novietošanu stāvēšanai dzīvojamā zonā regulē nevis Ceļu satiksmes noteikumu 135.6.punkts, kurš aizliedz novietot transportlīdzekli stāvēšanai brauktuvju krustošanās vietā, bet gan Ceļu satiksmes noteikumu 155.punkts, kurš regulē transportlīdzekļu stāvēšanu dzīvojamās zonās.

Administratīvā apgabaltiesa ir atzinusi, ka teritorijā, kas apzīmēta ar 528.ceļa zīmi „Dzīvojamā zona", attiecībā uz transportlīdzekļu apstāšanos un stāvēšanu darbojas gan Ceļu satiksmes noteikumu 11.nodaļā noteiktās prasības, gan papildus arī šo noteikumu 13.nodaļas 155.punktā noteiktās prasības *(sk., piemēram, Administratīvās apgabaltiesas 2011.gada 1.jūnija sprieduma lietā Nr.A42941909 4.6-4.8 un 8.punktu, 2011.gada 26.augusta sprieduma lietā Nr.A42745208 13.-15.punktu, 2011.gada 2.decembra sprieduma lietā Nr.A42741509 11.punktu)*. Šajos spriedumos Administratīvā apgabaltiesa ir vērtējusi, vai dzīvojamās zonās attiecībā uz transportlīdzekļu apstāšanos un stāvēšanu darbojas arī CSN 11.nodaļā noteiktās prasības, vai tikai šo noteikumu 155.punktā noteiktais. Administratīvā apgabaltiesa analizēja 1968.gada 8.novembra Vīnē pieņemto Konvenciju par ceļu satiksmi (turpmāk arī – Konvencija) un 1971.gada 1.maijā Ženēvā parakstītu Eiropas nolīgumu (turpmāk arī – Nolīgums), kas papildina Konvenciju, atzīstot, ka Ceļu satiksmes noteikumiem pēc būtības jāatbilst Konvencijas II nodaļai un tie nekādā ziņā nedrīkst būt pretrunā ar Konvencijā noteikto. Administratīvā apgabaltiesa ir secinājusi, ka Konvencijas 23.panta prasības attiecas arī uz teritorijām, kuras apzīmētas kā dzīvojamās zonas, līdz ar to arī Ceļu satiksmes noteikumu 11.nodaļa attiecas uz dzīvojamām zonām. Apgabaltiesa secināja, ka Ceļu satiksmes noteikumu 155.punkts, ņemot vērā šo noteikumu 153.punktā noteikto dzīvojamās

zonas būtību (šajā zonā gājējiem un velosipēdu vadītājiem atļauts pārvietoties pa ietvēm un pa brauktuvi visā tās platumā), ir atzīstams par papildus nosacījumu vispārīgām apstāšanās un stāvēšanas prasībām (Ceļu satiksmes noteikumu 11.nodaļa), nevis kā vispārīgo prasību izslēdzošs nosacījums. Tādējādi dzīvojamās zonās ir jāievēro gan vispārīgie Ceļu satiksmes noteikumu 11.nodaļā noteiktie stāvēšanas un apstāšanās noteikumi, gan papildus arī Ceļu satiksmes noteikumu 155.punktā noteiktais.

Tāpat Administratīvā apgabaltiesa secināja: ja Ceļu satiksmes noteikumu 155.punkts būtu jāuzskata par speciālo tiesību normu, kas izslēdz vispārīgās Ceļu satiksmes noteikumu 11.nodaļā noteiktās tiesību normas, tad, pirmkārt, tas būtu pretrunā ar Konvencijas 23.pantā „Apstāšanās un stāvēšana" noteiktajām obligātajām prasībām, kurām līgumslēdzējas puses nedrīkst paredzēt izņēmumus. Otrkārt, šāda situācija būtu pretrunā ar dzīvojamo zonu noteikšanas mērķi – nodrošināt kā prioritārus satiksmes dalībniekus gājējus un velosipēdistus, paredzot papildus tiesības tieši viņiem, nevis pārējiem transportlīdzekļiem. Treškārt, tas, apgabaltiesas ieskatā, novestu pie nepieļaujamas situācijas, kad transportlīdzekļu vadītājs transportlīdzekli varētu atstāt jebkurā vietā, kur tas netraucē gājēju pārvietošanos vai citu transportlīdzekļu braukšanu, tostarp, neievērojot arī 326.ceļa zīmes „Apstāties aizliegts" (135.11.apakšpunkts), 327.ceļa zīmes „Stāvēt aizliegts", 328.ceļa zīmes „Nepāra datumos stāvēt aizliegts", 329.ceļa zīmes „Pāra datumos stāvēt aizliegts", 522.ceļa zīmes „Stāvēšanas aizlieguma zona" (136.3.apakšpunkts), 920.ceļa apzīmējuma „Nepārtraukta līnija", 943.ceļa apzīmējuma „Nepārtraukta dzeltena līnija uz brauktuves malas vai apmales", 947.ceļa apzīmējuma „Nepārtraukta dzeltena līnija" (135.12.apakšpunkts), 944.ceļa apzīmējuma „Pārtraukta dzeltena līnija uz brauktuves malas vai apmales" un 945.ceļa apzīmējuma „Vieta, kur aizliegts stāvēt transportlīdzekļiem" (136.4.apakšpunkts), kā arī citas Ceļu satiksmes noteikumu 11.nodaļā noteiktās prasības. Ceturtkārt, neievērojot 326., 327., 328., 329. un 522.ceļa zīmi, kā arī 920., 943., 944., 945. un 947.ceļa apzīmējumus, ceļu satiksmes dalībnieks nepildītu savus Ceļu satiksmes noteikumu 4.punktā noteiktos pienākumus – ievērot ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības. Apgabaltiesa secināja, ka teritorijās, kas apzīmētas ar 528.ceļa zīmi „Dzīvojamā zona", attiecībā uz transportlīdzekļu apstāšanos un stāvēšanu darbojas gan Ceļu satiksmes noteikumu 11.nodaļā noteiktās prasības, gan papildus arī šo noteikumu 13.nodaļas 155.punktā noteiktās prasības *(sk., piemēram, Administratīvās apgabaltiesas 2011.gada 26.augusta sprieduma lietā Nr.A42745208 13.-15.punktu).*

Tiesa konstatē, ka Konvencijas 27.bis panta „e" punkts paredz, ka dzīvojamās zonās aizliegts novietot transporta līdzekļus stāvēšanai, izņemot vietas, kur to atļauj stāvvietas zīmes. Ņemot vērā šī panta regulējumu kopumā tiesa secina, ka šī panta „e" punkta mērķis ir nevis atcelt Konvencijas 23.pantā noteiktos stāvēšanas noteikumus, bet gan noteikt papildus ierobežojumus. Līdz ar to tiesa pievienojas apgabaltiesas secinājumiem, ka teritorijās, kas apzīmētas ar 528.ceļa zīmi „Dzīvojamā zona", attiecībā uz transportlīdzekļu apstāšanos un stāvēšanu darbojas gan Ceļu satiksmes noteikumu 11.nodaļā noteiktās prasības, gan papildus arī šo noteikumu 13.nodaļas 155.punktā noteiktās prasības. Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka personu var saukt pie administratīvās atbildības, pamatojoties uz LAPK 149.^{10}panta piektās daļas 8.punktu, arī tad, ja transportlīdzeklis novietots stāvēšanai brauktuvju krustošanās vietā dzīvojamā zonā.

[9.4] Tiesa jau secināja, ka ar lietā esošajiem pierādījumiem ir pierādīts, ka pieteicēja transportlīdzeklis atrodas brauktuvju krustošanās vietā. No lietas materiāliem neizriet, ka šajā vietā būtu speciāli stāvēšanai paredzēta stāvvieta. Tiesai arī nerodas šaubas par to, ka pieteicēja transportlīdzeklis, kas novietots tieši brauktuvju krustošanās vietā, traucē pārējo autovadītāju iespējas pārredzēt krustojumu un veikt nogriešanās manevrus, kā arī traucē gājējiem šķērsot krustojumu. Ņemot vērā minēto un to, ka tiesa jau secināja, ka LAPK 149.^{10}panta piektās daļas 8.punkts piemērojams arī attiecībā uz dzīvojamā zonā stāvēšanai novietotu transportlīdzekli, tad tiesa atzīst, ka Lēmums ir tiesisks un nav pamata tā atcelšanai.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu, Administratīvā procesa likuma 246.–251., 253. un 289.–291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

noraidīt *V.K.* pieteikumu par Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes 2010.gada 2.jūlija lēmuma Nr.D57/10-6/1401 (administratīvā pārkāpuma protokols – paziņojums Nr.D57108207815) atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese (paraksts) A.Kovaļevska

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas
tiesnese_____A.Kovaļevska
Rīgā 2012.gada 16.maijā